

kort og sige, at vi i Socialdemokratiet glæder os til at komme i gang med det arbejde her, og vi vil give forslaget en meget positiv og en meget hurtig behandling i udvalget.

Tove Fergo (V):

Det er, som den tidligere ordfører sagde, et forslag, der er kommet til på baggrund af satspuljeforhandlingerne, og derfor er det også et forslag, som Venstre kan støtte; men jeg vil dog alligevel på Venstres vegne gøre opmærksom på et par ting i forbindelse med forslaget.

For det første vil jeg sige, at det er godt, at der er en revisionsbestemmelse i forslaget.

Vi kan være lidt bekymrede over alle de mange personer, som den sindslidende skal være i kontakt med. Der er sagsbehandlere, der er socialrådgivere, der er psykologen, der er det psykiatriske distriktscenters personale, der er støtte- og kontaktpersoner osv. Der er en lang, lang række mennesker, som en sindslidende skal forholde sig til, som en sindslidende ligesom skal være udleveret til, og det kan vi godt se som lidt af et problem.

Vi håber meget på, at støtte- og kontaktordningen måske overflødiggør sig selv i det øjeblik, hvor vi får de rette bo- og behandlingstilbud til sindslidende. Så kunne det godt være, at de fik så rolige og stabile forhold, de allersvageste og dårligste sindslidende, at der ikke længere var behov for denne ambulancetjeneste, dette bindeled til verden omkring dem.

Men der er, så vidt jeg kan se, også en række juridiske problemer i forbindelse med forslaget. Hvilken ret har man som sindslidende til at sige nej tak til en støtte- og kontaktordning? Er det nogen sinde stillet som betingelse over for en sindslidende for at kunne få lov til at blive boende i sin lejlighed, at vedkommende skulle have en støtte- og kontaktperson? Det vil jeg i hvert fald stille spørgsmål om i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Hvad med tavshedspligt og videregivelse af oplysninger om den sindslidende? Er de retlige forhold omkring det fuldstændig afklaret, eller hvordan ser det ud? Det er også nogle spørgsmål, som jeg gerne vil have stillet i udvalget.

Der har også været talt om, at man kunne forestille sig, at støtte- og kontaktpersonerne også kunne være bistandsværger eller patienttrådgivere for de sindslidende. Der er også nogle afklaringsspørgsmål også vedrørende en slags værge; det er der også talt om at man kunne forestille sig støtte- og kontaktpersonen kun-

ne være for den sindslidende, en slags lavværgegsmål. Hvordan forholder det sig? Er det noget, man bare kan gøre, når vi nu vedtager – for det gør vi jo – dette lovforslag? Eller er det noget, der skal afklares i anden sammenhæng? Det har jeg behov for at få at vide.

Og hvordan er forholdene for støtte- og kontaktpersonerne, hvis de sindslidende, deres klienter eller patienter, eller hvad man nu vil kalde dem, er indlagt i længere tid på hospital? Hvad skal de beskæftige sig med i den periode? Skal de så udføre andre opgaver for kommunen – hvis de altså er ansat i kommunen – eller hvordan vil det forholde sig?

Jeg synes, der er en lang, lang række problemer i det. Vi støtter selvfølgelig lovforslaget og stemmer for det, men jeg synes alligevel, der er en lang række problemer, som vi er nødsaget til at få afklaret i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Karen Højte Jensen (KF):

Det foreliggende lovforslag er jo forhandlet på plads af partierne bag satsreguleringspuljen. I den konservative folketingsgruppe har vi arbejdet for, at vi fik en permanent støtte- og kontaktpersonordning, og derfor er det meget tilfredsstillende for os, at der er enighed om det.

Men jeg vil gerne sige, at dette her jo ikke er en nem opgave – jeg tror endda, det er en meget vanskelig opgave at få taget hånd om de allersvageste sindslidende – men det er en meget betydningsfuld opgave.

Jeg er enig i, som det fremgår af bemærkningerne, at man også skal have en supervision og en hjælp og en art uddannelse til de personer, som skal tage sig af denne her meget vanskelige opgave.

Jeg tror, der er behov for, at vi følger udviklingen meget nøje og måske også får justeret den på et senere tidspunkt. Men vi kan fuldt ud støtte det foreliggende forslag.

Villy Søvnal (SF):

Dette lovforslag tilhører den kategori, der er enkelt i sit indhold og alligevel svært at få udført, ikke fordi lovforslaget er dårligt skrevet, men fordi det er et svært område, vi har med at gøre.

Vi kender til støtte- og kontaktpersonordningerne, som de er beskrevet i bemærkningerne, vi kender også rapporten om det nordjyske forsøg, og af de hidtidige erfaringer kan man efter SF's opfattelse udlede, at der er en del proble-